

EESTI SKAUT

SISUKS:

ÕNNE SKAUTLUSELE VABARIIGI
AASTAPÄEVAL — kindr.
A. Tõnisson

LEEDU XIX AASTAPÄEVAKS —
nsm A. Ruuvet

SKAUTLUSE ISA LÄKITUS —

LORD BADEN POWELL OF GIL-
WELL 80 AASTANE — skm.
H. Michelson

NOORSOO ORGANISEERIMISE
SEADUSEST — skm. E. Maddisoo

TEATEID VÄLISMAALT JA MA-
LEVAIST

GAIDIDE NURK

XVI AAST. VEEBR. 1937

EESTI SKAUT

on skautlikkude noorte häälekandja

EESTI SKAUT

toob sisukaid artikleid ja huvitavaid pilte
poiste elust.

SKAUDID

loevad kõik oma ajakirja

TOIMETUS

teeb kõik, et rahuldada lugejaid

IGATI NÄGUS

välimus on Eesti Skaudil

SEEJUURES

on Eesti Skaut odavaim ajakiri.

KOIKIDE KODUDE

noorte lugemislauale Eesti Skaut!

ALATISEKS SOBRAKS

on poisile Eesti Skaut

UUEST AASTAST

tellige omale Eesti Skaut

TELLIME KINDLASTI

EESTI SKAUT

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. VASTUTAVTOIMETAJA N. KANN, PEATOIMETAJA: L. KÄRSEN, TEGEVTOIMETAJA: J. KOKLA.

Üksiknumber 20 senti Aastakäik Kr. 1.50.

VEEBRUAR

Nr. 4

1937

TOIMETUSE LIHKMED: H. JÕER, TÕNURI, E. PAVELSON, V. SUIGUSAAR, A. TARI, H. TARI, E. JÕGI, R. ROOS.

Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn Vene 26. Ilmub aastas 8 numbrit.

XVI AAST

Õnne skautlusele vabariigi aastapäeval

Noorsoo korraldamine, arendamine ja kasvatamine on iga rahva elus määratusuure tähtsusega küsimus, on rahva eluküsimus. Ka meil Eestis on noorsoo korraldamist väga tähtsaks peetud ja rida aastaid kaalutud, kuidas noorust otstarbekohasemalt organiseerida ja arendada. Seejuures on teid ja abinõusid otsitud, kuidas nooruses maksimaalselt arendada algatusvõimeid, omategevust, tugevat keha, tervet vaimu, lakkamata töötahet, armastust inimeste, looduse ja isamaa vastu. Pole kerge lahendada küsimust, kuidas nendele õilsatele lõpusihtidele välja jõuda. Otsimine on nõudnud aega. Vahepeal on elu oma rada käinud ja terve rida noorte organisatsioonide tekkinud.

Organisatsioonide rohkus killustab jõude ja on tekitanud isegi hõõrumisi, selle asemel, et kõik noored kuuluksid täiesti ühemeelsele noorte üldperre.

Käesoleval Vabariigi aastapäeval võime rõõmustaval viisil kinnitada, et oleme jõudnud olukorrani, kus noorte korraldamiseks on haridusministeeriumi juures loodud eri noorte juhatus, ülesandega noorte organiseerimist ja kasvatamist juhtida ülemaailises ulatuses ühiste sihtide suunas ja vaimus. See riigivalitsuse kauaoodatud samm toob kahtlemata kindlat korda noorte organisatsioonidesse, reguleerib vahekordi ja kergendab nende tegevust pühas isamaatöös.

Skautide ja noorkotkaste huvide seisukohalt jääb soovida, et mõlemad organisatsioonid jääksid püsima ka tulevikus, et riigivõim neisse mõlemisse täiesti ühtlaselt suhtuks, ühtlasi isalikult toetaks, ja et nende vahekorrad muutuksid vennalikult sõbralikkudeks. Siis ja ainult siis suudavad nii skaudid ja noorkotkad anda rahvale ja riigile maksimaalselt seda, mida nad oma patriootilisest südamest anda tahavad.

Riigivanem Konstantin Päts,
Eesti Skautide aupresident

Tartus, 20.2.37,

A. Tõnisson,
kindral-major.

Leedu uuestisünni 19-ks aastapäevaks

Leedu Vabariik pühitses 16. veebruaril oma uuestisünni 19-dat aastapäeva, mispuhul ka meie, skaudid, heidame pilgu meie lähedase naabri ajalukku, tema iseseisvuse võitlusse ja kultuurilisse arengusse.

Juba vanad fõniiklased, kreeklased ja roomlased tundsid Baltimere lõunakaldail elavaid rahvaid -- leedulasi, lätlasi ja vana-preislasi.

Sajandid hiljem, kui ristiusk oli vallutamas maailma, kuuleme jällegi leedulast, kus neil tekkis rida võitlusi ristiusu toojatega, alates aastast 1200—1340. See võitlus lõppes kuulsa Tannenbergi lahinguga a. 1410, kus leedulased võitsid võimsa Teutooni ordu. Need olid heroilised sajandid Leedule, sest siis püstitati riik ulatusega Baltimerest Mustamereni. Selle perioodi tähtsamaid valitsejaid oli Midangas, siis veel Gedimin ja viimasena helkis Leedu ajaloo taevas saangar Vytantas.

Et Leedul palju välisvaenlasi ja Leedu ise väikearvuline rahvas, siis tekkis unioon naaber Poolaga Leedu valitseja Jagailo ning Poola kuninganna Jadvyga abielu kaudu. See unioon tõi hääd aga ainult naabrile, sest Leedu ja Poola rahvad oma suure erinevuse tõttu ei suutnud luua ühist, kõigile vaenlasile vallutamatu riiki. Tulemuseks oli, et naaberlikult ahned Vene, Preisi ja Austria jagasid XVIII sajandil Leedu maailmariigi.

Vene valitsuse all kannatas Leedu ränka vaimlist survet. Hoolimata kõigest elas rahvas edasi iseseisvuse tuli ja Vene-Jaapani sõja taustal tingiti välja Leedule Vilno kongressil 1905. a. suur autonoomia.

Algas maailmasõda, sõda, kus Vene front asus Leedu pinnal ja kus Leedu kannatas neli ränka aastat Saksa survet. Samal ajal igatseti vabadust, töötati enastsalgavalt iseseisvuse saavutamiseks ja viimaks 16. veebruaril 1918. a. Rahvuslik Kogu deklareeris Vilnos oma uuestisünni ja rippumatu riigi, Leedu.

Iseseisval Leedul osutusid raskeiks esimesed päevad — tuli loovutada 9. okt. 1920. a. oma ajalooline pealinn Vilno Poola sõjalisele ülevõimule.

Vaadeldes lähemalt Leedu rahvast, tema elutegevust, näeme leedulasi kuuluvat rahvatõult aaria raassi. Nende keel on vanimaid Euroopas ja sugulane India sanskritile. Leedulane on heledate juuste ja siniste, hallide silmadega, armastab

*President Anatanas Smetona
Leedu Skautide aupresident*

lauu, rahvamänge ja -tantse. Iseloomult julge ja tugeva selgrooga.

Leedu pindala on 55685 km² suur, kus elanikke 2.421 000. Elanikest on leedulasi 80% ja muulasi 20%. Leedus on algkoole 2548, kõrgemaid koole 145, õpetajate kolledže 9 ja ülikoole 1, Kaunas. Peale nende on veel teisi erilaadilisi õppeasutusi.

Leedu on põllunduslik maa, kus põlust elatub 76 prots. elanike üldarvust.

Riigikord on demokraatlik, kus täidesaatev ja seadusandlik võim asuvad Vabariigi Presidendil, Ministrite kabinetil ja Parlamendil. Leedu presidendiks on Anatanas Smetona.

Paljude teiste ürituste kõrval on juba Vabariigi algaastaist saadik rõhutatud noorsoo tervet kasvatussüsteemi, kus riigivõim on leidnud parimaks noorte arendajaks ja kasvatajaks skautluse.

Skautlusega alustati Vilnos, kus 1. nov. 1918. a. asutati esimene Leedu skautrühm ja mis arenes siit peagi ülemaailseks.

Skautlikus arengus näeme, et peagi asutati skautidel ajakiri „Skautu Aidas“ ja gaididel „Vadove“.

Tähtsaim on aga sündmus, kus skautide Peastaabi initsiatiivil 1930. a. pandi kehtima skautlust tunnustav ja kaitsev seadus. Selle seadusega tunnustati skaut-

lus ainukeseks sellelaadiliseks organisatsiooniks ja kõik teised skautliku iseloomuga organisatsioonid liideti skautidega.

Nimetatud seadusega tunnistati vabariigi president Leedu skautide suurjuhiks. Seega on praegu Leedu skautide suurjuhiks vabariigi president Anatanas Smetona. Peaskaudiks on Dv. G. Allkna. Gaidide kõrgemaks juhiks on Sophie Čiurlionis.

Seadusele järgnevad aastad olid täis tõhusat skautlikku tööd ja suuremaid üritusi kodu- ning välismaal, milliseist Eesti skaudid mäletavad leedulastega ühiselt elatud Suurlaagri päevi Pärnus 1932. a. ja Haapsalus 1936. a.

Üldiselt, skautlus Leedus on peale riikliku tunnustuse ka üldsuselt saanud

eelistava austuse ja tähelepanu, tänu noorte skautlikule käitumisele ning ligemise aitamise tegudele. Praegu on Leedus skaute 7550 ja gaides 3552.

Võttes kokku eeltoodut, näeme tänapäeva Leedus tugevat kultuurriiki, kus arendatakse võrdselt kõiki Leedu rahva edasi elamiseks vajalikke eeldusi, alates haridusliku, majandusliku ja lõpetades noorsoo kasvatusliku küljega.

Meie, Eesti skaudid, elame kaasa meie naabri uuestisünnile ja hüüame tuhandete skaudisuudega südamest tuleva „Elagu Leedu! Elagu! Elagu!“

Ain Ruuvet,
n-skm.

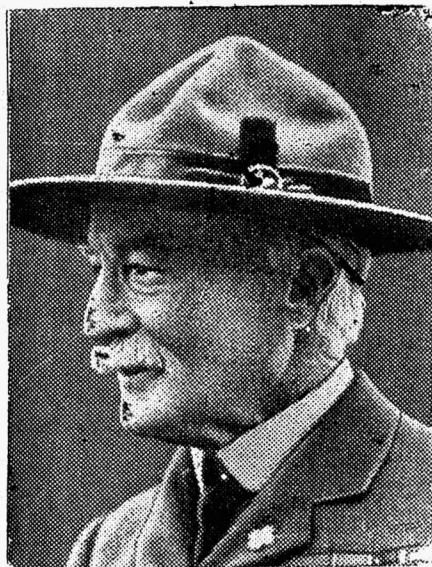
Skautluse isa läkitus.

Minu armsad vennad skaudid, mina olen 80 aastat vana. Mis teie arvate sellest? Kuid ma ei või öelda, et tunneksin end vanemana kui mõni teist.

Poisina ma olin meriskaut ja see, mis siis õppisin, aitas mind alati edespõlvikes elus. Saades sõduriks, ma teotsesin sõjaskautluses ja see oli väga huvitav. Sõjaväes ma õppisin teenima, s.o. täitma oma kohust, küsimata põhjusi ja olin valmis vaatama vastu hädaohule või isegi surmale kui tarvis, et teostada oma ülesannet. Ma matkasin palju. Matkad avastasid mulle teisi maid, teisi rahvaid ja nende kombeid. Ma mängisin mängu ja sain tugevaks. Oma uurimiskäikudel oli mul palju seiklusi. —

Jah, ma nautisin elu täielikult, kuigi mul ei olnud raha, välja arvatud see, mis ma oma tööga teenisin. Ma sain palju nautida, kuid mõne aja pärast leidsin, et nauding ja õnne vahel on vahe.

Teie saate naudingut ennast, lõbustades, kinos käies, jalgpalli mängides või isegi süües lõunasööki. Need on kõik naudingud, kuid nende maitmine ja meeldivus lõpeb, kui teie lõpetate mängu või söömise . . .

Lord Baden-Powell, skautluse suurjuht.

Õnn on teie asi, see on rõõm, mis jääb teie juurde alati ja ta ei tule enamasti mitte nii palju enda lõbustamisest, kui heategemisest, mis aitab teist inimest.

80 aastat paistab teile pikk aeg, kuid mina ei mäleta aega, kus ma pole tegevuses olnud ja seni kui teie olete tegevuses, teie ei või vältida naudingutunnet. Kui teie eales leiate tegevusest puudust, meenutage, et on olemas palju inimesi, kes vajavad abi: vanakesi, jõuetuid ja vaeseid, kes oleksid üli rõõmsad aitavale käele. . . . Kui vaene või väike te ka ei ole, alati võite leida kedagi, kes on halvemas seisukorras, kui teie ise: haige, vana või vigane. Kui te lähete ja aitate ning lohutate neid, siis sünnib midagi imelikku. Teie leiate, et teist õnnelikumaks tehes, teete ka ennast õnnelikumaks!

Ma soovin teile sama pikka ja lõbusat elu, kui minul on olnud. Teie saavutate seda, kui hoiate ennast terve ja abivalmis teistele. Selleks tahan avaldada Teile oma saladuse.

Olen alati katsunud täita skautide töötust ja skautide seadusi kõigis, mis ma tean. Kui teie samuti teete, siis on teil edu elus ja kogu elu võib olla ka 80 aasta pikkune ja pidevalt õnnelik. Selleks palun teid korrata endale ühes minuga skauditöötust, mitte ainult sõnu öeldes, vaid mõeldes iga sõna tähendust.

Nüüd poolsaluuti ja lausuge minu järele: „Kinnitades ausõnaga, annan pühaliku töötuse kõike teha, mis minu võimuses, et täita oma kohust Jumala ja Eesti isamaa vastu. Igal ajal hääd teha ligimesele, truuks jääda skaudi seadustele ja nende järele talitada“.

Täna väga. Soovin teile pikka ja õnnelikku elu ning palju häid laegreid“.

Baden-Powell

M ä r k u s: Bii-Pii läkituses on toodud tõeliselt järgmine töötus: ma töotan oma au juures: ma tahan teha kõige paremat, et täita oma kohust Jumala ja Kuninga vastu, et aidata teisi inimesi igal ajal ja alluda skautide seadustele. —

See on Inglise skautide töötus, mis pärast on lubatud ta asendada Eesti skaudi töötusega, sest iga skaut töötab eelkõige oma isamaale.

Lord Baden Powell of Gilwell 80 aastane

skm. H. Michelson

22. veebruaril s. a. pühitseb ülemaailmselt tuntud ja lugupeetud skautluse isa Lord Baden Powell oma 80. a. sünnipäeva.

Robert Stephenson Smyth Baden-Powell on sündinud Londonis 22.II.1857 a. Ta isa oli tuntud loodusteadlane ja teoloog ning professor Oxfordi ülikoolis, ema admiral Smythi tütar. Lapsi oli vanematel kokku 10.

Eelhariduse sai Robert kodus. Nagu meie lugupeetud juubilar, nõnda oli ka tema isa laia silmaringiga inimene, kes suutis kõita ja kasvatada oma laste huvi looduse ja teaduse vastu.

11 aastaselt astus Robert kooli, kus oli eeskujulikumaid ja tähelepanelikumaid õpilasi.

1876.a. astus ta Oxfordi ülikooli, kuid soodsamate tulevikuväljavaadete pärast astus varsti sõjakooli.

Sõjakooli lõpetanud jääb ta tegevteenistusse, kus jõuab oma teenistusedelil edasi eeskujulikult ja kiiresti.

Sõjaeväeteenistusega käsikäes arenevad ikka enam ja enam tema peas skautluse idee aimatavad kontuurid.

Kuid, et anda selget vastust küsimusele, kus ja millal algas tegelikult skaut-

lik liikumine, tuleks meil tagasi vaadata tema „leitaja“ enese poisipõlvele, — kuna skautluse idee oli Robert Baden Powelli peas juba ammu enne seda, kui tema sõandas oma kavaga tulla avalikkuse ette.

Õigusega võib öelda, et skautluse eluline väärtus on pikaaegsete tähelepanekute ja katsetuste tulemus.

Varajastes aastates, väike Robert ja tema neli venda meisterdasid teiste kaasabil enesele väikese purjejahi, millisega neil hiljem oli mõningaidki erutavaid seiklusi, jättes neisse häid praktilisi kogemusi, õppides teiste abistamist, mille kaasas arenes enesekindlus. Neil retketel tulevane peaskaut õppis keetmist, omades täiuslikke kogemusi paadi käsitamises, nimelt sõudmises ja paadi juhtimises; ta õppis ujuma; õppis sõlmi siduma; peatustel tuli ehitada varjendeid kohal leiduvast materjalist; ja mis vast kõige tähtsam, — omas harjumusi, kuidas saavutada kõigiti tervislikku heaolu, ilusas looduslikus ümbruses.

Oma poisipõlves oli B. P. ka suur matkaja. Tema „avastusretked“ läbistasid paljusid kohti omal maapinnal, omal kodumaal, magades väljas, õppides tundma loomi, lindusid ja taimi skitseerides ja ülestähendades, suunas teed tähtede ja muu looduse nähete abil; möödudes tehadest, õppides, kuidas üht või teist eset valmistatakse. Tal ei puudunud küllaldane huvi kõigist nähtust ja kuuldust teha ülestähendusi, nagu ikka poiss, kes noorelt taibanud enesekasvatuse väärtust.

See vast oligi skautluse hakatus, — ja peaskauti oma poisipõlv ja need varased kogemused, millised ta leidis nii kütkestavana, see vaimustus kandus edasi siis, kui temal tuli asuda noorte sõdurite kasvatamisele. Temal oli selleks kujunenud omaneeled.

Töötades oma ratsarügemendiga Indias aastal 1893 võis tema järkjärgult tähele panna ning veenduda, et tookordne sõdurite kasvatamine oli vastoludes

oma tõelise eesmärgiga, meestel puudus kindel iseloom ja ainult käsuga ei saada seda ka mitte sisse viia, seesugustest meestest ei kujuneks ilalgi tublit ratsaväelast. Järkjärgult tema viis sisse praktilisi ülesandeid, mis kasvataks meestes enesekindlust, seesugust iseloomu, kes oleks võimeline teed leidma läbi maaalade iseseisvalt, kandes erilist hoolt nii enese kui oma hobuse eest. Katsetuste järele selle treeningu tulemused jäädvustas B. P. väikese raamatu näol, nimega „Aids to Scouting“. See raamatukene kõneles skautluse tähtsusest, julguse, enesekindluse ning taktitunde arendamisest; kuidas leida õiget teesuunda võõral maaalal, silmateravusest, enesvarjamisest, jälgimisest, luurest, aruannete koostamisest, skautlemisest sõna otseses mõttes jne.

Eriti suurt tähelepanu tõmbas see raamat kaitseväge juhtkondades.

Inglise-Buuri sõja ajal, nagu see skautidel hästi teada, sattus tema oma väikse

Londonisse kogunenud mitmesugusest rahvusest skautjuhid teroitavad Bii-Piidi, kes pühitseb 22.II.37. oma 80-dat sünnipäeva.

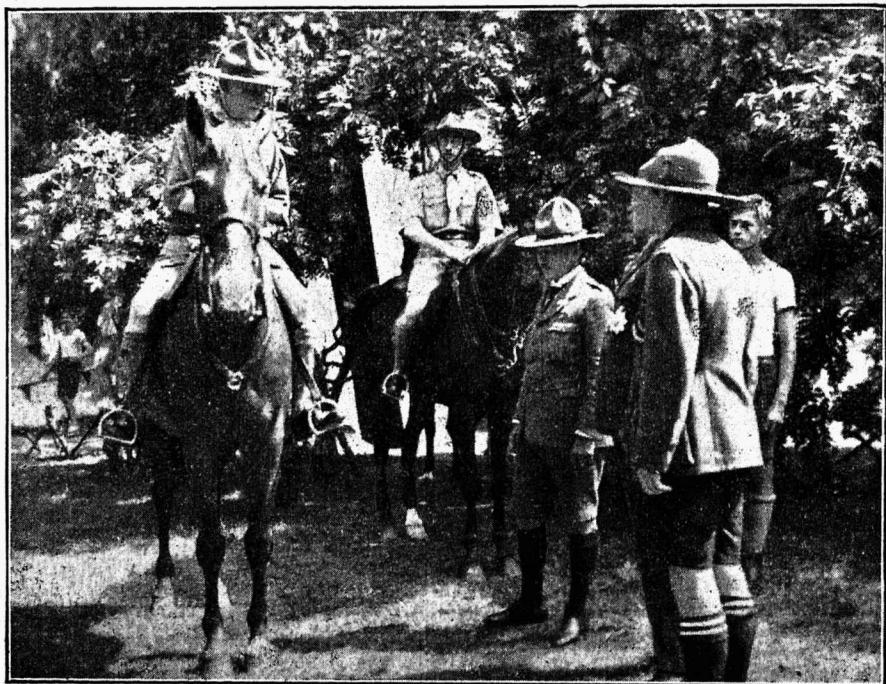
väeüksusega Mafekingi linna komandandina seisukorda, mis võis tähendada temale kõige pahemat. Tema leidlikkus ning usaldus noorte vastu sundis teda kasutama viimast pääseteed. Tema juhtnõõridel organiseeris lord Edward Cecil selle linna poistest küllalt suure abiväe, mis lühiaegse poiste loomule omase väljaõppe järele võis oma peale võtta käskjalgade, sidepidajate, tuletõrje ja isegi maakuulajate ülesandeid. Poisid suures kohusetundes oma isamaa vastu, andsid oma parima. Baden-Powell tuli välja ummikust võitjana. See oli aga temale ühtlasi suureks katsepõlluks. B. P. võis märgata, et isegi poiste kõlblas tase tõusis, mis sõjalukorras tavaliselt avaldub vastupidi.

Pärast Mafekingi võitlust oli Baden-Powellil täiesti selge, et tema käes peitub tähtis „leiutus“, mille abil võib poiste kasvatusel alal suurigi tulemusi saavutada.

Kui Buuri sõda oli möödunud, usaldati Baden-Powellile suur ülesanne, nimelt asutada ning luua Lõuna-Aafrika politsei. B. P. järjekindlal tegevusel kujunes jõud, mis aste-astmelt ületas iseenese võimed nii välise, kuid eriti just sisemise kindla korra ning distsipliini poolest, jõud, mis oli vääriiline seisma kaitseväge kõrval. Siin B. P. viis sisse samad treeningumeetodid,

kuid juba enam arenenumal kujul. Järjes sai talle selgemaks, et kaitseväge ei saa millalgi masinliku korra ja täpsusega töötada, kui mitte igat liiget ei kasvatata enesekindlaks, mõtlevaks ühikuks. Politseinikkude kasvatamisel tema lähtus meestele ikka enam ja enam inimlikust seisukohast; tema usaldas nende kätte ülesandeid n. ö. ausõna peale; organiseerides neid kuuemehelisteks salkadeks salgajuhiga eesotsas, kuna nende riietus sarnanes praegusele skaudimundrile.

Aastal 1903., tagasi jõudes Inglismaale, ta leidis, et tema avastus Mafekingis on sütitanud paljude inimestes vaimustuse, tõmmates paljude tähelepanu meetodeile, mille abil on kasvatatud tõsiselt tublisi sõdureid. Ta võis veenduda, et mitmed õpingid ja klassid olid kasutusele võtnud ideed tema esimesest raamatust, korraldades poistega harjutusi vaatlustes, avastustes ja luures. Mitmed kaalutlused tõid nüüd B. P. veendumusele, et see meetod, mida kasutatud sõdurite ja politseinikkude kasvatamises ning sõja olukorras poiste treenimiseks, sobiks ju sama hästi poiste kasvatamiseks mitte üksnes kaitseväliseks ettevalmistuseks, vaid just oma kodu, maa ja rahva hüveks ja õitsenguks rahuaegadel.

Peavanem N. Kann tervitab Bii-Pii'd Eesti skautide laagris Ungaris.

Peaskaut Bii-Pii Tallinnas Eesti skautidele külla saabunud 19. aug 1933. ~.

Tema siht oli nüüd sirgjooneline. Aastal 1905., pidades nõu paljude noorteorganisatsioonide juhtidega, ta otsustas kirjutada raamatu, mille kava pidi sobima kasutamiseks mitmesugustes poiste organisatsioonides.

Kuid B. P. pole iialgi midagi teostanud enne, kui ta poleks seda läbi katsetanud. Tema korraldas harjutust laagri, esimese skaudilaagri, Brownsea Islandi Pooli sadamas augustis 1907. aastal. Laagri koosseis moodustas ühe poiste rühma, mis jagunes neljaks salgaks. Poisid olid koonduvad mitmesugustest kihtidest ja klassidest ja üldse mitmesugustest oludest.

Selle nädalapikkuse laagri tegelikud tulemused olid B. P.-le niivõrd üllatavad, et nüüd ei kahelnud tema enam oma meetodi suures tulevikus.

See julgustas nüüd raamatu kirjutamisele. Ta kasutas selleks paljuid teoseid, eriti aga poiste enestehendusi lisaks politsei ja sõjaväe kasvandikkude arengu kogemustele kogudes kokku tema meetodite katsetuste tulemusi kõikjalt, isegi Jaapanist.

Novembris 1907, ei avaldanud tema veel oma teost, vaid saatis laiali kolm brošüüri. Esimene neist kõneles soovitusena põhjustest skautluse arengu tähtsusest ja vajadusist; teine pakkus juba kokkuvõtliku kava, kolmas andis ülevaate katselaagri tulemustest.

1908 aasta algul ilmub skautluse põhiraamat „Scouting for Boys“ (Skautlus poistele) kuues 24

lk. trükipoognas. Skautlus, nagu tunneme teda tänapäeval, oli saanud kõigutamatud alustoad. Kõikjal ei läinud asi mitte nii libedasti, nagu seda tänapäeval kujutatakse. Ja seda mitte üksnes Inglismaal. Tänapäeval vast on unustatud, et skautlus oli pilkealune ja süüdistatav tema väliste avalduste tõttu, ka ajakirjanduses püüti skautlust pilgata ja naeruvääristada.

Skautlus tuli oma lapsepõlve katsetustest läbi terve lapsena ja juba kahe aastaga oli tema liikmeskond 124.000 poissi. Kuna skautluse meetodeid kasustati nüüd ka teistes organisatsioonides ja teistes maades, haaras skautlus enesele tähelepanu kogu maailmas.

Peaskaut aastal 1910, peale 30 aastast teenistust tegevas sõjaväes, oma maa kõrgeima mehe soovil astus tagasi tegelikust sõjaväeteenistusest, et kogu oma elu ülejäänud aastaid rakendada selle organisatsiooni teenistusse, mille ta ise oli loonud.

1912. aastal saab skautlus kõrge riikliku tunnustuse, jäädes aga vabaks isetegevusel põhjenevaks poiste eneseorganisatsiooniks.

Kogu asja peasooviks oli B. P.-le, kasvata da häid kodanikke oma riigile.

„Ma mõtlen“, kirjutab B. P., „et meie oleme alles teeharude läheduses, kus igaühest meist tuleb teerajaja, kes olgugi vähesel määral kehastab seda tõelist isamaalast, kes valmis on aitama, et tulevane generatsioon astuks õigele teele, et kasvada heaks ja tublikuks kodanikuks.“

„Skautlus on üksikisiku kasvatus üld-
suse kasuks, mis on tõeline ja tuleb sees-
poolt, kuna massikasvatus on välispidine
ja pinnapealne. See on süsteem mängus,
harjutustes ja võistluses, mis kohandatud
noorte soovidele ja mõjub neisse ühtlasi
kasvatavalt. Ühe sõnaga, kujundab is-
e l o o m u, mis on elu edukuses tähtsaim
kui miski muu ja on koolis senini vähest
tähelepanu omanud.“

Neil kaalutlusil pakkus tema oma
skautlikku töökava, kui võimalikku abi,

et viia kasvatusse rohkem positiivseid
jooni, nii moraalseid kui tegelikke, pois-
tele kõigist kihtidest ja klassidest, ja se-
da avildusis, mis looks vanema suhtes
vastuvõtliku meele, niisamuti kui juhata-
jate vastu.

Milleks?

Selleks, et kasvada tubliks kodani-
kuks. See ongi põhjus, miks skautlus on
teed leidnud kõikjal kultuurriikides. Ni-
melt seal, kus skautluse väärtus tubli ri-
igikodaniku kasvatamiseks on avastatud.

Noorsoo organiseerimise seadusest

Skm. E. Maddisoo

kolonel A. Jaakson, haridusminister.

Juba ammu tundus vajadus teatava kes-
kuse järele, mille ülesandeks oleks meil noor-
soo liikumise üldjuhtimine ja korraldamine.
Sellest oli palju kirjutatud ja veel rohkem kõ-
neldud, kuid asi ei tahtnud liikuda. Noorsoo-
organisatsioonide arv aina kasvas, kuid nende
tegevus jäi koordineerimatuks: kõik nad te-
gutsesid lahus, igäüks omaette, ilma vajalise
kontaktita teistega. Selline üksikute noorsoo-
organisatsioonide isoleeritud olukord ei või-
nud olla kasuks noorsooliikumisele, soodusta-

des separatismi vaimu kasvamist seal, kus see
kõige vähem soovitav — meie noorsoo hinges.
Seepärast tuleb kõigiti tervitada Riigivanema
ja Vabariigi Valitsuse poolt hiljuti astunud
sammu ja avaldada kindlat lootust, et see
samm Noorsoo organiseerimise seaduse (RT
82—1936) näol ei jäta avaldamata oma ter-
vendavat mõju meie noorsoo-liikumise edaspi-
dises arengus.

Noorsoo organiseerimise seadus on alles
kolm kuud vana; nagu teada, ta hakkas maks-
ma 13. oktoobril 1936, kuid ta olemasolu on
juba tunda üle maa ning noorsoo-organisatsi-
oonide kogu tähelepanu on praegu pööratud
tähtsatud seadusega Haridusministeeriumi
juures loodud noorsooliikumise keskusele —
Haridusministeeriumi Noorsoo Osakonnale.
Nad kõik on ootel, neil kõigil on üksainus
küsimus — missugused kavatsused, missugu-
sed plaanid ja kavad on sellel keskusel.

Mis ütleb selle kohta Noorsoo organisee-
rimise seadus? Ta määrab: „noorsoo orga-
niseerimise eesmärgiks on koondada noori
organisatsioonidesse ning juhtida, edendada,
ühtlustada ja süvendada kavapärastelt ja sihi-
kindlalt olemasolevate ja selle seaduse põhjal
ellukutsutavate organisatsioonide tegevust ja
riiklike sihtide ja kasvatuslike põhimõtete jär-
gi eesti rahva elulistes huvides“. Teiselt poolt,
üsaldades noorsoo organiseerimise Haridus-
ministeeriumile, teeb ta Haridusministeeriumi
ülesandeks: 1) kasvatada noori vaimselt ja
kehaliseks terveiks, tublideks, töövõimsateks,
kohusetruudeks ja elurõõmsateks inimesteks
ning riikliku meelsusega ja kõlbelise tahtejõu-
ga kodanikkudeks, kes oskavad, suudavad ja ta-
havad teha tööd Eesti Vabariigi iseseisvuse
kindlustamiseks ja kaitsmiseks, rahva kultuuri-
lise loomingu jätkamiseks ja ühiskondliku elu
edendamiseks; 2) luua noorsoole soodsaid
võimalusi teadmiste ja oskuste omandamiseks
ning oma positiivsete võimete väljarendami-
seks ja tegevusse rakendamiseks; 3) rakendada
noorsoo-organisatsioone riiklike, riigikaitse-

Noorte juhataja kol. leitn. J. Vellerindi külaskäigul Tallinna skautidele 2. XII 1936. a. Vasa-kult: Sk. mal. Peast. ülem major A. Koik, Peavanem N. Kann, noorte juhataja J. Vellerind „Terassamurite“ vanem kol. leitn. J. Rimmel, Peavanema abi E. Maddisoo, välissekretär B. Rautsmaa ja Peastaabi laekur A. Mitt.

liste ja rahvuslike ürituste teostamiseks; 4) teostada noorsoo-organisatsioonide järelvalvet; 5) edendada noorsoo-organisatsioonide asutamist ja määrata nende tegevuse põhimõtted ja alused; 6) anda nõu ja juhendeid noorsoo-organisatsioonidele ning süvendada nende ühistööd; 7) kooskõlastada noorsoo-organisatsioonide töökavasid ning aidata kaasa otstarbekohaseks tunnustatud töökavade teostamisele; 8) valmistada ette noorsoo-organisatsioonide juhte; 9) juhatada noori loovale ülesehitavale tööle ning aidata kaasa noortele elukute valimisel ning töö saamisel; 10) täita muid käesolevas ja teistes vastavates seadustes tähendatud ülesandeid noorsoo organiseerimise alal.

Nagu nähtub noorsoo organiseerimise eesmärgist ja neist ülesannetest, mis on Haridusministeeriumil noorsoo organiseerimise alal, ei tohiks Haridusministeeriumi tegevus sel alal väljenduda bürokraatlikult. Pealegi selle eest on hoolitsenud seadusandja ise — nimelt usaldades noorsoo organiseerimise ja noorsoo-organisatsioonide tegevuse juhtimise Haridusministrile ja pannes noorsoo tegeliku organiseerimise ja noorsoo-organisatsioonide tegevuse arendamise teostamise Haridusministeeriumi Noorsoo Osakonnale selle osakonna juhataja ja noorte-nõunike ning noortesekretäri näol. Noorsoo organiseerimise seadus peale selle näeb ette nimetatud osakonna kaastöölisi, riigi- ja omavalitsusasutuste ja seltskondlike organisatsioonide esindajaist ning teistest asjatundjaist koosnevaid komisjone, noorsootegevlaste nõupidamisi ja kongresse ning kohtadel erilisi noorte-komiteid — kaastöölised määratakse isikute hulgast, kelle tegevus on kasulik

noorsoo organiseerimisele ja isetegevuse edendamisele ja kes töötavad noorte kasvatamise ja edasiarendamise huvides. Komisjonide ülesandeks oleks noorsoo organiseerimise puutuvate laiemaulatuslike kavade valmistamine ja vastavate küsimuste selgitamine, kuna noortekomiteid asutatakse noorsoo organiseerimise edukamaks teostamiseks ja noorsoo-organisatsioonide tegevuse edendamiseks. Kõik see tõendab, et seadusandja on tahtnud kaitsta noorsooliikumist „püha bürokraatia“ eest ja ühtlasi näha kogu noorsugu organiseerituna „riiklike sihtide ja kasvatuslike põhimõtete järgi eesti rahva elulistes huvides“, misjuures seadusandja on kaugel tahtmisest — saavutada seda olemasolevate noorsoo-organisatsioonide hävitamise ja kogu noorsoo ühe mütsi alla viimise teel.

Noorsoo-organisatsioonideks loetakse kõneall oleva seaduse mõttes: 1) koolide juures noorsoo-organisatsioonid; 2) ühingud, seltsid ja nende liidud ning teised koondised, kes on asutatud üldise ühingu ja nende liitude seaduse põhjal ja kes on seadnud endale eesmärgiks noorsoo organiseerimise või kelle liikmeiks võivad olla noored, ning 3) noorsooühingud, -seltsid ja nende liidud ning teised koondised, kes on asutatud vastavate seaduste alusel kirikute, kodade, kulturomavalitsuste ja teiste vastavate asutiste juure.

Noorteks loetakse kõik õpilased ning muud kodanikud, kes on alla 20 a. vanad.

Koolide juures asuvate noorsoo-organisatsioonide tegevus loetakse koolide õppe- ja kasvatustöö osaks ja selle töö täienduseks ning jätkamiseks. Nende asutamine toimub kõneall oleva seaduse alusel, varem olid sellekohal

sed eeskirjad nähtud ette vastavates kooliseadustes. Seadus näeb ette õpilasinge, õpilasinguugid ja noorteühinguid. Haridusministri poolt antud Õpilasingide ja -ühingute ning algkoolide juures asutatavate noorteühingute korraldamise määruse (RT 4—1937) järgi on lubatud koolide juures tegutseda ka vastava kooli õpilastest komplekteeritud noorte kotkaste, kodutütarde, skautide ja gaidide üksustel.

Kõikide koolide (alg-, kesk-, kutse- ja täienduskoolide ning gümnaasiumide) õpilased võivad koonduda oma kooli juures õpilasingidesse — kesk-, kutse- ja täienduskoolide ja gümnaasiumide õpilased — peale selle ka õpilasingutesse ühe maa- ja linnakoolivalitsuse piirkonnas. Noorte ühingutesse võivad koonduda koolikohustuse täitnud noored kuni 20-aastaseks saamiseni. Noorte Kotkaste organisatsiooni, Kodutütarte organisatsiooni, Eesti Skautide Maleva ja Eesti Gaidide Maleva üksuste asutamiseks koolide juures annab loa kooli õppenõukogu. Üksuste asutamine toimub tähendatud organisatsioonide põhikirjade kohaselt (Haridusministri poolt antud Õpilaste nende organisatsioonide ja noorteühingute teistest organisatsioonidest osavõtmise määrus — (RT 4—1937).

Koolides töötavad õpilasingid ja -ühingud võivad olla Haridusministri poolt kindlaksmääratud asutiste ja organisatsioonide liikmeiks või kuulude neisse või võtta osa nende tegevusest nende põhikirjade kohaselt. Need asutised ja organisatsioonid on kindlaks määratud eeltähendatud Õpilaste, nende organisatsioonide ja noorteühingute teistest organisatsioonidest osavõtmise määrusega ning on: 1) Teised õpilasingid, -ühingud ja noorteühingud. 2) Eesti Noorte Punane Rist. 3) Eesti Noorsoo Karskusliit. 4) Kirikute keskvalitsuste juures loodud noorsootöö juhtimise keskused. 5) Spordi Keskliidu noored. 6) Ülemaaline Maanoorte Ühendus. 7) Ülemaaline Eesti Noorsoo Ühendus. 8) Eesti Haridusliidu Opettoimikond. 9) Eesti Loomakaitse Seltside Liit.

Noorsoo-organisatsioonide asutamine väljaspool kooli toimub üldise Ühingute ja nende liitude seaduses ja teistes vastavates seadustes ettenähtud alustel ja korras, kuna nad on kohustatud toimima Noorsoo organiseerimise seaduses tähendatud sihtide ning selle seaduse alusel antud põhimõtete ja juhendite järgi. Kui selline organisatsioon kaldub kõrvale neist sihtidest, põhimõtetest või juhendeist, siis võib Haridusminister ära keelata noorte osavõttu sellest organisatsioonist või Siseminister isegi sulgeda organisatsiooni noorsoo organiseerimise kohta maksvate seaduste, määruste või korralduste vastase tegevuse eest.

Toetust riigisummadest antakse ainult neile noorsoo-organisatsioonidele, kelle tegevus on tunnustatud põhimõtteil, aladelt ja ulatuselt otstarbekohaseks Haridusministri poolt ja

kol. leitnant J. Vellerind Noorte Osakonna juhataja.

kantud Haridusministeeriumi Noorsoo Osakonnas peetavasse sellekohasesse noorsoo-organisatsioonide registrisse. Toetust-saavad noorsoo-organisatsioonid arvestavad oma töökavade kujundamisel ja tegevuse arendamisel Haridusministri juhendeid.

Õpilased võivad võtta osa ainult neist noorsoo-organisatsioonidest, kellest õpilaste osavõtmine on lubatud Haridusministri poolt. Õpilaste, nende organisatsioonide ja noorteühingute teistest organisatsioonidest osavõtmise määruse § 1 järgi need organisatsioonid on järgmised: 1) Noorte Kotkaste organisatsioon. 2) Kodutütarte organisatsioon. 3) Eesti Skautide Malev. 4) Eesti Gaidide Malev. 5) Ülemaaline Maanoorte Ühendus. 6) Eesti Noorte Meeste Kristlikkude Ühingute Liitu kuuluvate Ühingute Poiste- ja Noortemeeste Osakonnad. 7) Kristlikute Noorte Naiste Ühingute Liitu Eestis kuuluvate Ühingute noorte rühmad. 8) Ülemaaline Eesti Noorsoo Ühendus. 9) Kaitseliit. 10) Naiskodukaitse.

Õpilasingide ja -ühingute ning algkoolide juures asutatavate noorteühingute korraldamise määruse järgi neist organisatsioonidest osavõtmiseks annab loa koolijuhataja.

Õpilaste kui ka väljaspool kooli olevate noorte laagrite, suvepidustuste ja teiste koos-

olekute pidamine on alistatud Haridusministri järelevalvele; kes määrab nende pidamise alused ja korra.

Kuna noorsoo organiseerimine on tunnustatud riiklikuks ülesandeks, siis on endastmõistetav, et riik peab määrama selleks ka vajalikud summad. Need summad võetakse riigi eelarvesse Haridusministeeriumi alal. Peale selle on samaks otstarbeks muud Noorsoo organiseerimise seaduses loetletud allikad. Teiselt poolt on nähtud ette ka rida erisoodustusi, nagu: linna-, alevi-, valla- ja maaomavalitsused (ajutised maavalitsused) on kohustatud andma noorsoo-organisatsioonidele tasuta ruume oma asutistes, ühes kütte ja valgustusega niivõrd, kui see ei takista nende asutiste muude ülesannete täitmist; kirjavahetus noorsoo organiseerimise ja noorsoo-organisatsioonide alal on tempelmaksuvaba; noorsoo-organisatsioonide poolt korraldatavad mitteamalised avalikud ettekanded, mille puhastulu

läheb noorsoo-organisatsiooni tegevuse arendamiseks, on vabad kõigist riigi- ja omavalitsuste heaks võetavatest maksudest.

Eeltoodud noorsoo organiseerimise alused peaksid olema kõigile vastuvõetavad ja seda juba sellepärast, et noorsoo organiseerimise vastu on hakanud rohkem huvi tundma ka riik, pakkudes oma a. i ja autoriteetset kaitset eraalgatusele. Eriti aga peaks kõiki rahustama ja rahuldama see asjaolu, et eraalgatusel tekkinud eesti noorsoo-organisatsioonid on leidnud tunnustamist riigi poolt ja et nende olemasolu ei varitse mingi oht, kui nad jätkavad oma senist tegevust, mis ühtub täiesti Noorsoo organiseerimise seaduses ülesseatud eesmärkide ja sihtidega.

Tuleks ainult avaldada soovi, et noorsoo-organisatsioonide vahel tekiks tihem side, tihem kontakt, ja et pea jäljetult kaoks mõnel pool senini valitsenud ebaterve võistlus.

TEATED VÄLISMAALT

Hollandi Jamboree.

Teated kauplemise asjus.

1. Skautidel on lubatud oma tehtud tarbeasju müüa selleks määratud kohtadel turul.

2. Kaupluse üür skautidele on 250 Hollandi guldenit á 9×9 mtr platsi eest Teistele on sama platsi hind 500 guldenit.

3. Kaubad, mis müügile antakse peavad laagrijahi poolt heaks kiidetud olema.

4) Sooviavaldused kauplemiskoha saamiseks tuleb esitada võimalikult ruttu (Jamboree Headquarters Wereld Jamboree 1937, Alexanderstraat 20, Den Haag, Holland.

Taani riigis oli valitsuse otsusel keelatud vormiriiete ja eraldusmärkide kandmine. Nüüd on Taani kuningaga dekreediga lubatud skautidel vormi kandmine. Seega võivad ka väliskaudid ilmuda Taani täies vormis.

Austraalia Skautide organisatsioon pühitses Lõuna Austraalia 100-aastapäeva 26.XII.36. — 4.I.37. a. paludes lahkelt Eesti Skaute sellest

võtta osa. Pidustused said peetud ilusas Lofty Ranges'i mägestiku südames 10 km. Adelaide linnast.

Eesti Skautidele saadavad kaupgetelt maadelt tervitusi uueks aastaks.

Ameerika	Ch. sc. Dr. James West
Austria	Int. Com. Fr. Toffer.
	Int. Com. Ing. Adolf Klarer.
Bulgaaria	Ch. sc. Mr. S. Stoyanoff.
Kuba	Dep. Ch. sc. Senor Gustavo Joy.
Tshehoslovakkia	Svaz Jünaku Skautu.
Daani	Int. Com. Tage Carstensen
Soome	Pastor Verneri Louhivuori.
Prantsusmaa	Count (Krahv) Henri Marty
S. Britannia	Boyscouts International Bureau
"	Dir. Hubert Martin.
"	Ch. sc. R. Baden-Povell.
"	Olaf Baden-Povell ja tütar.
Hollandi	Admiral J. Rambonnet
Ungari	Dr. F. de Molnar.
	Ing. S. Atanyi.
Jaapan	Count. Y. Hutara.
Latvia	Kindral K. Goppers.
	Col. J. Lendins.
Liechtensteni	Prints Emanuel von Liechtenstein
Leedu	Col. Larauskas.
Norra	Ch. sk. Rev. Moller-Gasman.
Poola	Dr. M. Crazyński.
"	Mr. H. Kapiszewski.
Rumeenia	Leit. Col. U. Simboteanu.
Rootsi	prints Gustav Adolf.
Jugoslavia	Ins. S. J. Vukelic.

1. Ukraina skaudid-emigrandid Prahast (Zvaz Ukrajinskych Skautu Emigrantu v. Praze) palusid osa võtta Eesti Sk. Mal. esindajaid nende 25 a. juubeli pidustustest Prahast, 29. novembril 1936. a.

2. Austria skautidelt (Österreichischer Pfadfinderbund) saabus kutse osavõtta nende 25 a. juubeli puhul korraldatud rahvusvahelistest skivõistlustest Mariazell'is 4—6 jaanuaril 1937. a. Hotell ja 3× p. söök 6 schillingit.

3. U.S.A. Ameerika Skautide org. kutse osavõtta Rahvusjamboreest Washington'is D.C. 30.VI.—9.VII.37. a. Ülespidamine 10.00.

Kirjavahetust soovivad:

Roverskaut

G. E. Lifford (20 a. vana)

151, Kensington Lane

London, S. E. 11.

Kirjakeel: inglise.

Mr. J. BAKER

Albury.

Voking, Surrey.

England.

Eesti skaudiga. Kirjakeel — inglise-, prantsuse- või saksa keeles.

TEATEID MALEVAIST

Saare vanim rühm.

I rühm Kuressaares, astub üle 15. aastakünnise vaigse, kuid tõsise, innuka ja tulemusriikka skautrühmana. Möödunud tegevusaastal asutasime oma raamatukogu, toimetasime edukalt aegkirja, käisime koos töökondustel raamatuid köitmas. Põhise on küll ennem vähe kui palju, kuid arvu teeb tasa eht Saare maapoisi viisadus.

Tuleva aasta kavas on meil näitus skauttöödest, lõkkeõhtu, võistlused salkadevaheliselt kui ka „eeskujuliku skaudi“ nimele jne., kuid neist on veel vara kõnelda. Seniks rahu ja hääd võistlust!

R. S.

Pärnu supelsaksad pajatavad . . .

Pärast pooleaastast „paadialust“ elu said Pärnu skaudid linnavalitsuse lahel kaasabil omale mugava korteri, muuseumi kolmandal korral. Elevandi tän. 7, mis koosneb suurest saalist ja vähemast staabitoast. Novembrikuu lõpul toimus ruumide pidulik avamine kõikide salgajuhtide ja kõrgemate juhtide osavõtul malevavanem J. Pulma poolt. Sellest päevast algaski kibe sisetegvus. Esmalt kaunistasid rühmad oma nurgad saalis, sisustati staabituba ja iga tund algas jällegi mõni koondus. Lõi

„haigi“ oma sabaga laksu vastu malevakodu ust ja nuusis „hõbe-hunt“ eesruumis, kuid pöördusid varsti tagasi oma mugavatesse kodudesse. Nii on kõik Pärnu skaudid katuse all.

*

Emadepäeva pidustused toimusid 4. ja 5. detsembril. 4. detsembril toimus pidulik kontsertjumalateenistus Eliisabeti kirikus, kus jutlustas skautsõber praost Grünberg. 5. detsembril toimus „Endlas“ pidulik emadepäeva aktus ja sellele järgnes otsekohe pidu. Aktusel loeti ette Peavanema ja malevavanema käsukirjad ja 600 gaidi-skaudi ning saaliäie publiku ees tunnustati tublide skautide teeneid aumärkide jagamisega.

Ettekanded olid parimad kui ühelgi skautide peol. Õhtu tõmbenumbriks oli sk. Grodinsky duett ooperist „Blond Juuditar“, kus juudirühma keelpillide orkestri saatel esinesid solistid Oidermaa ja Taimre. Parimad ettekanded olid I rühma partervõimlemine, skj. R. Oja kolmevaatuseline näidend „Skaudi sõna“, I gaidirühma mustlastants ja „Hai“ ettekanne „Ekvaatoril.“

Nagu skautide pidude ajal alati, nii pidi nüüdki palju inimesi tagasi pöörduma, kuna „Endla“ ei suutnud kõiki skaudisõpru mahutada. Peol viibis ka sotsiaalminister Pärnu auskaut hr. O. Kask.

*

Pärnu maleva teiseks abivanemaks valiti Pärnu Poegaste Gümnaasiumi inspektor härra R. Jürgenson.

*

Neil päevil toimus Mõisaküla rühma peakoosolek. Surma läbi lahkunud armastatud rühmavanema hr. J. Kõvamehe asemel valiti uueks vanemaks kirikuõpetaja hr. Sõmer, kes

on ka Saare skautluse asutajaid. Elukoha muutuse tõttu lahkunud rühmajuhhi n-skm Reisko asemele valiti I jsk. Toomingas ja abijuhiks sk. V. Orav, kes ühtlasi on ka hundipoegade juht. Praegu on rühmas 35 skauti ja hundipoega.

*

11. dets. toimus Häädemeestel skautlik propagandapäev. Sel puhul toimus kohaliku Meriskautrühma pidulik koondus ja huviküllane pidu. Propagandapäevale sõitis üks omnibuse-täis Pärnu gaid- ja skaudijuhte.

Oh-oi, siin Järvakas.

Korraldasime koos gaididega „Emadepäeva“ 13. detsembril 1936 a. Ehk küll kuupäevalt sattunud kahtlasele arvule, möödus kõik siiski vägagi libedalt ja hästi. Nagu teada, on järvakad tuntud suurte muusikutena ja laulumeestena (Haapsalu aastakoosolek ja 3 suur-laager jne.) siis pole midagi imestada, et „Emadepäeva“ puhul korraldati kontsert-aktus, millega isegi meie „kihvt“ muusikaõpetaja olevat rahule jäänud, muidugi muusikalisest küljest. Eriti suure aplause teenis meie tulevane „Mili-za Korjus“ gaidide Evi. Aktusekõnesid oli isegi kaks õpetaja kaudidaat M. Saar'elt ja „Eesti skaudi“ toimetajat skm. L. Kärnen'ilt.

Eriti viimane pöördus sütitavate sõnadega ka noorte poole, mainides muuseas ka uut noorsoo organiseerimise seadust.

Siinkohal kasutan veel juhust, et öelda skm. Kärnen'ile kogu maleva nimel suur aitüma seeest, et tuli meid siia soode ja rabade kes-kele külastama ja külakosti tooma.

Anti üle Peavanema käsukirjaga annetatud svastika nөлaga Järva Sk. Sõpr. Seltsi esimees hra J. Toots'ile. Sama oli määratud ka seni-sele malevavanemale hra H. Abram'ile, kuid kahjuks ei olnud hra Abrami teenistuskohustu-sed võimaldanud osavõttu aktusest. Samuti anti üle mitu eeskujuliku skaudi ja hoolsus-märki, millest osa oli 3 suurlaagris annetatud.

Päale aktuse oli omavaheline koosviibimi-ne kus värskest asutatud muusikarühm enda võimeid demonstreeris, esinedes kolme eri jazz-orkestriga, mängides koos ja eraldi.

Ets.

Järva malevale uus malevavanem.

Elukoha muutmise tõttu seniselt maleva-vanema kohalt lahkunud hra Haralt Abrami asemele valis maleva juhtidekogu omal koosole-ku 21. dets. 1936 a. uueks vanemaks Paide linnapea ja Järva praosti hra Gerhard Pärli.

Ets.

16 poissi andsid pühaliku töötuse

Pühapäeval, 10. jaanuaril s. a. toimus Nõm-me Skautide Maleva „Hülgepoegade suguharu“ järjekordne algajate töötuseandmine ja traditsi-ooniline jõulupuu.

Arvuka vanematepere, eesotsas Maleva vanem Skm. A. Mitt'i, välisekretär Skm. B. Rautsmaa, suguharu vanema Skm. V. Andrees'eni ja „Eesti Skaudi“ toimetaja n-skm. L. Kärnen'i juuresolekul, andsid pühaliku skau-di ja hundu töötuse 16 algajat.

Peale ametliku osa viibiti arvuka perena koos suguharu poiste vanematekogu poolt korraldatud loosiratta juures õnnekatsudes ja rik-kalikus einelauas aega viites. Kõikjal oli näha, et rühmas olevate poiste vanemad on koon-dunud rühma juure suureks toetavaks sõprus-ringiks.

Jääks vaid soovida, et meie kõigi Eesti skautrühmituste juure tekiks nii tihe ja abis-tav vanematering, sest ideaalsemaks skautrüh-ma vanemate komiteeks on poiste oma ema-de-isade rühma sõprusring.

R.

Mänge hundipoegadele.

Meremäng.

Avatud uks on sadama sissekäik (sadama suu) 2 hundut seotud silmadega seisavad ukse avas teineteise vastu, toetudes seljaga vastu ukse piita, on ristlejad valvamas sadamasse sissesõitu. Ülejäänud hundud on vaenulikud laevad. Nad püüavad sadamasse pääseda (üks-teise järele) läbi avatud ukse pikkamisi ja vaikselt, et sadama valvurid neid mitte ei saaks kinni püüda.

Tummad nukud

Hundud istuvad ringis nii, et oleks üks koht rohkem kui mängijaid. Istutakse vagusi. Kes räägib või kuidagi teisiti rahu rikub, eemaldatakse mängust. Hundu, kelle paremal käel koht vaba on, algab mängu. Ta viipab (sõnatult) kedagi ringis istujaist. Kutsutu tuleb käratult vabale kohale, tema kõrval. Hundu, kelle paremal käel koht vabanes viipab nüüd järgmist jne. Võitja on hundu, kes kõige kauemini suudab vaikida.

Akela.

Skautide okariinode orkester.

GAIDIDE NURK

Juhtide kool Tartus

Pühapäeval, 3. jaanuaril, kogunesid gaid-juhid üle kogu Eesti Tartu osa võtma järjekordsest Eesti Gaidide Maleva Juhtide Koolist, mis kestis 3 päeva. Osavõtjaid oli järgmistest malevatest: Tallinn, Tartu, Tapa, Rakvere, Paide, Türi, Pärnu, Viljandi, Sindi, Võru, Petseri, Valga, Narva, Haapsalu ja Kuresaare. Suurima osavõtjate arvuga oli esitatud Tallinna Gaidide Maleva. Suurem osa Juhtkoolist osavõtjaid oli paigutatud linnavalitsuse lahke loaga Linna I algkooli, kuna vähemus NNKU ruumes oli. Juhtkooli avasõna ütles Gaidelite Kogu Juhataja gdr. L. Juske, mille järele vaimuliku talituse pidas õpetaja Haamer, kes kõneles teemal: „Gaid, kui ristiinimene“. Eesti Gaidide Peavanem pr. E. Hünerson tervitas omalpoolt kõiki gaid-juhte, ja avaldas lootust, et eelseisvad päevad on töörohked ja tulemusrikkad Skautide Peastaabi poolt tervitas skm. Michelson ja tervitus oli saabunud Tallinna Gaidide Maleva juhilt. Peale koosoleku juhatuse ja sekretariaadi valimist peeti lühikest aega läbirääkimisi õp. Haameri referaadist üle ja kuulati ära kol. Vellerindi ettekande teemal: „Noorteorganisatsiooni tuleviku väljavaateid“. Kõneleja andis lühikese ülevaate hiljuti dekreedina väljaantud „Noorsooorganiseerimis-seadusest“, ja puudutas pikemalt küsimust, kuidas edaspidi kavakohaselt areneksid meie Noorsoo organisatsioonid. Kõneleja märkis, et riik ei taha sulgeda seniteotsenud noorte organisatsioone, ega muuta neid ka riiklikeks, nagu see on mõnel pool välismail. Jäävad tegutsema organisatsioonid, kelle ülesandeks on vaimselt ja kehaliselt terve, elurõõmsa ja riiklikult mõtleva noorsoo kasvatamine. Riik tahab aga üha enam kodanikke kasvatada selles vaimus, et nad vajaduse korral oleksid valmis kõiki teisi huvitsid ohvriks tooma kodumaa heaolule. Meie riigis leidub noori, kes teotseks ka väljaspool kooli, neil on jäetud võimalus, sest tegutsema jäävad noorsoo organisatsioonid ka väljaspool kooli. Seni on teotsenud meil: gaidid ja skaudid, noorkotkad ja kodutütred, siiani on seisnud nende vahe selles, et noorkotkad on ees kodumaal esinemistes, kuna neil on tugev seljatagune Kaitseliidu näol. Gaidid ja skaudid on silmapaistvamad sellepolest, et neil on rohkem kontakti välismaaga. Edaspidi tahetakse tasandada seisukorda sellega, et noorkotkastel-kodutütardel luuakse sidemeid välismaaga, ja gaididel-skautidel an-

takse võimalusi kodumaal sagedamini esinemiseks. Riik soovib, et kõikide noorsooorganisatsioonide vahel oleks leplik meel ja hea läbisaamine, mis siiani ka nii on olnud. Kol. Vellerindi kõnele hüüti kolmekordne „bravoo“, misjärele avati läbirääkimised. Läbirääkimistel selgus, et meie teatud ringides pooldatakse enam noorkotkad, sest arvatakse neid isamaalikumad olevat. Missugustel kaalutlustel, sellest ei saanud hästi aru. Ka paljudes koolides on imelikul kombel direktorid selle vastu, et õpetajad, kui ka õpilased gaidlusega, kuid mitte kodutütardega teotsevad. Kõigile küsimustele püüdis kol. Vellerind selgitavalt vastata. Koosolek saatis tervitustelegrammi riigivanemale, kuna sellele järgnes referaat töökavade, mille pidas Tallinna Gaidide Maleva sekretär Gd. E. Koff. Sellele referaadile järgnes lõunavaheaeg ja õhtul oli tutvumisõhtu, millest osa võtsid kõik juhtkoolis viibijad.

Järgmisel päeval algas juhtkoolis töö kell 9. Esimeseks kuulati ära referaat orienteerumismängudest, mille esitas gdr. H. Viljak Pärnust. Gdr. Viljak kõneles, kui tähtis on korraldada noortele orienteerumismänge, sest see arendab nende kiirust, tähelepanu ja otsustusvõimet. Teiseks kuulati ära peastaabi sekretäri gdr. S. Elkeni referaat ametkirjade kirjutamisest. Lisaks seletustele näitas gdr. Elken veel parimaid kirju, mis malevad talle saanud, et nendestki eeskujuv võiks võtta Selle järele esitas iga maleva omi lemmiklaule, et neid kõik kokkutulnud õppida võiksid. Peale laulude esitamist oli lõunavaheaeg. Uuesti jätkus töö õhtupoolikul kell 17, referaadiga: „Signaliseerimine, morse ja semafor“, mille esitas skm. Gern. Skm. Gern demonstreeris juhtidele lippude käsitamist, ja et tähtede õppimine rutem läheks, andis igale tähele ühe sõna. Teiseks referaadiks oli õhtupoolikul: „Gaidluse metoodilisi põhialuseid“, mille ette kandis skm. Michelson. Referent lähtus seisukohast, et gaidlus on mäng, mis peab tüdrukuid kasvatama paremaks ja andma neile juurde sisemisi väärtusi, kuid seejuures arendama ka tütarlapsi füüsiliselt. Äärmiselt haarava- ja sisuküllase referaadid kandis skm. ette väga ladusalt, humooriküllase vestlusena, mis vaimustas gaidjuhte niivõrd, et ettekande lõpul tõusis kauakestev ja mürisev aplaus tublile skautmasteride.

Kolmandal päeval algas töö jällegi kell 9, seekord aga E.N.K.S.T.G. ruu-

Gaidide II juhtkool Tartus 3.--5. I 1937.

mes. Esimeseks referaadiks kuulati ära: „Gaidlus kasvatusvahendina“, mille pidas Gaiderite Kogu juhataja gdr. L. Juske. Omas referaadis gdr. Juske mainis, et gaidjuhid peaksid olema vanemad, kui gaidid. Iga juht peaks olema, nii vaim- selt kui ka kehaliselt üle omale alluva- test. Läbirääkimistel vaieldi sellele kor- raldusele nii mitmetki poolt vastu, kuid lõpuks selgus siiski, et ainuõige on ikkagi nii talitada. Gdr. Juske referaadile järgnes referaat salga tegevusest, ja et koosolijad

salga tegevusest parema ja täielikuma üle- vaate saaksid, järgnes loengule näitlik salga koondus. Referaadi pidas Pärnu gai- der H. Steinberg. Pärast näitlikku salga- koondust oli ühine pildistamine. Siis aru- tati veel küsimusi, mis eelmisel päeval Gaiderite Kogu koosolekul kerkinud olid. Kell 2 päeval lõppes gaidjuhtide kool ühise sõprusringiga ja ühiselt lauldi laul: „Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“. Öhtul oli või- maldatud gaididele odavahinnaline teatri- etendus, mis oli juhtkoolile lõbusaks lõ- puks.

Tallinna Gaidide maleva 1935-1936 tegevusaasta aruanne

Liikmeskond: malevas praegu 22 rühma, kogusummas 500 liiget.

Malevakoondusi korraldatud kord kuus, suvekuud välja arvatud. Malevakoondusi peavad rühmad järjekorras, kusjuures koonduse osa on ettekanded, osa on ametlikkude teadete jaoks ja lõpuks laulud ja mängud.

Juhtkogu koosolekuid on peetud kaks korda kuus, kus peale tavaliste ametlikkude teadete ja arutluste käsitletakse ka üldharidus- likke ja kasvatuslikke teeme.

Juhtpäevi korraldatud kaks 1) 23. ja 24.V 36. Ohukotsus, 2) 30.VIII 36. Tahasalus. Juhtpäevile sõidetakse välja laupäeva öhtul, mis on siis lõbusaks öhtuks. Pühapäev on amet- lik tööpäev, kus läbi harutatakse lähem töö- kava, kusjuures igal juhtpäeval on ka üks üldteema.

Salgajuhtide päeval 20.IX 36. leidis käsitlemist salgatöö korraldamine, salgajuhi isik, salga-raamatupidamine, eksamite vastu- võtmise kord jne.

Töötuseandmisi on olnud kaks: detsembris ja juunis, kusjuures andsid gaidi töö- tuse ka mõned vanemate-kogu liikmed.

Jõuluõhtuid korraldatud kaks: 21. XII 35. juhtkogu jõulupuu Kadakal ja 5.I 36. gai- dide ja skautide jõulupuu. On abistatud Eesti Punase Risti vaestelaste jõulupuu korraldami- sel „Estonia“ kontsert saalis ja Punase Risti loengute saalis.

Peod — Maleva tantsuõhtu 16 XI 36; Ma- leva aastapäeva pidu 4.IV 36.

Õppejalutuskäik korraldatud 7.VI 36. Pääskülla.

Üleriiklikust I suurlaagrist 27.VI— 6.VII 36. Kijdjärvel, võttis Tallinna Malevast osa 73 gd., tulles laagris võistlusel esikohale ja omades „eeskujuliku lipu.“

Välisekskursioone — maleva kor- raldusel Helsingi, osavõtjaid 93; matkatud Soomes. Üks maleva liige võttis osa Rumeenia

skautjuhtide laagrist ja neli mlv. liiget Riias peetud Noorte Punase Risti konverentsist.

Diskussioonid juhtidele olnud kaks: 1) viisakas käitumine; 2) juhi isik.

Väliskülalisi maleva staabis Anni Colean — Soomest; mrs. Balfour — Shotimaalt; 18 poola gaidi Vilnost.

Rühmade tööst. Rühmad käivad koos kord nädalas. Töökavasse on võetud järkude õppimine, esmaabi, käsitöö, papptöö, mänguasjade valmistamine, mängud, laulud, deklamatsioonid, tantsud. Pääle selle on käsit-

letud teeme gaidlusest, ajaloost, kasvatusteadusest. Lõbusaist koosviibimistest on korraldatud aastapäeva-, mardi-, kadri-, vastla-, jõulu- ja lihavõtteõhtuid.

Abistatud on vaeseid perekondi, viies neile vajalikke esemeid.

Rännakuid ja jalutuskäike, ekskursioonid ja õppejalutuskäike on rühmad korraldanud nii talvel kui ka soematel aastaegadel.

Mõnedes rühmades käib töö salgasüstee- mis, kuna see moodua on leidnud üldist tun- nustust kui edukam.

Valga Gaidid Võru sõsarate juubelist

Valga gaide läbistas teade, et 13. dets. s.a. pühitseb Võru G. M. oma 12. aastapäeva, millest on palutud osa võtma ka Valga gaidid. Ootusärevuses möödusid päevad, kuni laupäeval 12. dets. pealelõunane rong viis 11 Valga gaidi Võru. Võru jaamast siirdusime gümnaasiumi, kus harjutati hoolega pühapäevaseid ettekan- deid. Vesteldes ja lauldes toredate Võru gaidega möödus pea tund. Osa gaide külas- tas „Kannelt“.

Järgmisel hommikul, pühapäeval, korraadati Võru-Valga-Petseri juhti- de päev (ka Petseri oli esindatud 4 gaidjuhiga). Juhtide päeval refereer- us Valga maleva vanem gdr. L. Juske teemal „Juhi käitumine“. Too- di esile juhi tähtsamad omadused: enesekindlus, tahtejõud, elurõõm, intelligents, sõnakuulmine, usaldus- väärsus, organiseerimisvõime jne. Eriti elavat huvi referaadi vastu näitas Petseri gaitde juht, esitades mitmesuguseid küsimusi. Juhtidepäev lõppes kell 2 gaidringis isamaa hüm- niga. Päevalt saadeti tervitusteleg- ramm Peavanemale pr. Hünerson'ile ja gaide üldjuhile gdr. Karikule.

Juhid leidsid juhtpäeva lõppedes, et üksikud kõnelused on andnud uut hoogu tööks, lähendanud gaide üks- teisele. Otsustati kevadel uuesti ko- guneda, kohaks valiti Petseri kaunis maastik. Lõuna-Eesti malevad, et ühisel jõul väärikalt sammuda gaid- luse radadel, võtavad kõik osa.

Õhtu kell 6 algas pidu güm- naasiumis. Oli tõsiselt näha, et Võru gaidid — skaudid olid palju tööta- nud, ettekanded õnnestusid ja peo korraldajail kui ka külalistel oli tuju ülev. Valga gaidest esinesid M. Paim- re ja J. Altin soolotastsudega, saa- des suure menu osaliseks. Ühiselt kandsid Valga gaidid ette massdek- lamatsiooni „Vokk vuriseb“. Eeska- vale järgnes tants. See tõstis tuju haripunktili (Eriti vist Valga gaidell) Tantsisime kuni rongi minekuni. Lõ- bus tuju kestis ka sõidu ajal ja na- katas rongisviibijaid. Suur, suur tänu peab veel ütleva Võru gaidele- skaudele, kes meile, valgalasile nii toreda päeva valmistasid! „Oh gaidi elu, ja Võru pidu, ei neid või kül- lalt kiita ükski suul!“ See lause kos- tab nüüd tihti pea tosina Valga gaide suust.

Ema mälestus Kuressaares

19. detsember kujunes Kuressaare gaididele ja skautidele üheks hiilgavamaks Ema austuse õhtuks. Virgad gaidid olid võtnud oma vanemate juhtidega sisuka ettevalmistuse enda õlule ja mis sai ütle mata suure menu osaliseks — Kava sai kahel korral ette kantud — 16. dets. õpilastele ja 19. dets vanemaile täiskilutud K.E.S. teatrisaalile.

Gaidide jõulupidu algas II rühma vanema pr. A. Lulla kõne „Emale“ — sellele järgnes elav pilt „Ema süda“ mis haaras kogu saali publikut — ema mälestused manasid pilte ema hellusest — saali publikus, — millele järgnesid tervitused ja gaidide peavanema pr. Hünersoni läkitus gaididele Emapäevaks. Ja ülendus — Hellakeste rühma vanema pr. Koost — — gaideriiks.

Järgneb sisukas kava „Okasroosike“ — muinas jutt 3-v. ettekantult hiilgavalt gaidide poolt, mis võis ületada mõnes osaski Kuressaare kutselist teatrit. — Isegi kõige parema ettevalmistuse juures tuleb viperusi — peasas „Okasroosike“

— gaid E. Kingissepp kaotas näidendi keskel oma pikad linavalged patsid — kui oli vastu võtmas oma sünnipäeva õnnitlusi — vast liiga energiliste liigutuste tagajärjel — kuid likvideeriti väga ruttu väikese vaheajaga. — Sellele järgnes hellakeste ettekandel „N u p u k a d n u k u d“ mis sai elava kiiduavalduse osaliseks — ja mis Kuressaar pole veel kunagi näinud — Kuressaare algk. juhataja hra. Kukk'e tütarde Marta ja Helene juhtimisel — gaidide revüü — „H u v i t a v t ä h e s t i k“ — mis löi lõpmata huvitavaid elamusi — gaidide väledatest jalgadest, mis hõljusid nii imekiirelt kui muruneid. —

Ja lõpuks külastas kogu pidusaali jõuluvaana üllatades paljusid emasid kingituste ja lilledega

Gaidide vaeva tasusid — rohkearvuline publik, elavad kiiduavaldused mis ei tahtnud kuidagi lõppeda. Ja muuseas K.E.S. väikesele teatrisaalile vaatamata oli sissetulek üllatavalt häa — umbes 250 kr.

Sinine M

Muljeid II gaidide juhtkoolist

3.—5. jaan. 1937. a. Tartus

gdr. E. Juske

Möödunud on eesti gaidide tõsised tööpäevad. Kiitus kõigile osavõtjatele, et jatkus tahet ja püsivust tarmukaks osavõtuks töötundidest, milliseid oli õige rohkesti. Kell 9 algas tööpäev ja kestis õhtu kella 20-ni, maha arvatud vaid vähesed lõunatunnid. Me gaidjuhid näitasid, et nad on teadlikud, millest oleneb gaidluse edu Eestis. Eks olene see ju suuresti häast juhust! Ja juht, kes oma puhkepäevad kasutab enese täiendamiseks, arendamiseks, tahab kasvada hääks juhiks. Rõõmustavaks nähteks korraldajatele oli suur tung osavõtuks, mis tähenduseks, et gaidjuht tahab olla vääriline oma suurele ülesandele.

Tõmbejõuks oli juhtidekooli kava sisukus. Kes küll ei soovinud olla jälle koos nendega, kel südamel samad mured — rõõmud,

kel raskusi olnud koduses töös, kes ühiselt tahtsid süvendada varem õpitut, püstitada uusi tõdesid me gaidlisel rajal, omada uut vaimustust, jõudu, anda uusi töötusi.

Suurima aardena viisime üle kogu me kodumaa selle elamuse millise omasime avamis-päeval, nähes me keskel üleriiklist noortejuhti hr. Vellerind'i, kes oli leidnud võimalusi ja tahet me külastamiseks. Kui palju tahet ja julgust tööks ei andnud hr. Vellerind'i häätahtlik suhtumine me tõhe!

Hr. Vellerind tõi võrdlusena gaide-skau-tele, kodutütarde-noorkotkastele kaitseliidu ja sõjaväe või veel enam — erakooli ja riigikooli. Erakool peab küll enam võitlema majandusliku olukorraga, kuid ajalugu on näidanud, et erakool on alati olnud vaimult elavam,

värskem, uuenduslikum. Seega jääks meile see eesõigus.

Meie liikumise selja taga on aastaid üle 15, kogunenud tugev juhtide kaader, mis võimaldab tööd teha huvitavamaks, värskemaks. Meil endil tuleb valvel olla, alal hoida püüd edukusele! Tingimused seks on loodud. Oleme tunnustatud teiste noorte organisatsioonide keskel, kohustatud leidma enam vastutulelikkust koolijuhatajate poolt.

Gaidjuhid, ärgu raagegu me püüdlikkus, ärgem leppigem paigal seismisega. vaid rajame uusi teid, leiame paremaid töömeetodeid, et gaidlise kasvatustöö tulemused oleksid senisest viljakamad!

Moodustame juhtest hää ümbruse, milleks noored võiksid mängides kasvada tublideks riigikodanikeks ja vaimliselt arenenud inimesiks, kes valmis kutseliseks tööks ja ligimeseaitamiseks.

Ärgu kustugu me kätes iial rahuaate loitev tungal, kuid olukorra sunnil olgem ka julged relvakandjad!

Rakendame õpitu kodus töö noortega! Ärgu tundugu meile raske gaidline kasvatustöö! Õpime võitma raskusi, läheme läbi „mustade maa“! Mängime südame sunnil!

Väljavõtteid peastaabi ringkirjast.

Palun teatada malevaid ja rühmi, kes ei ole veel saanud maleva-rühma-salga töökavasid, et võiksin saata.

Malevate vanemate ja juhtide üldkogu ettepanekul otsustati k. a. võtta osa üleilmisest Thinking Day korjandusest, iga malevaüksik-rühma kogudes 5 senti liikmelt. Korjatud summa palun saata minu nimele väga kiiresti.

Prantsusmaal peetavale üleilmisele näitusele sõitjail on võimalus peatuda gaidide juures.

Laagrikutse 4. eesti gaidile on saabunud šotimaalt 10—19 juulini. Laagrimaks on 1 inglisis nael, kursioonid kaasa arvatud.

Peastaap keelab kategooriliselt eriliste märkide kandmise vormil ja vööil, eriti skautide laagrimärke. Gaidlaagrimarki saab tulevikus vaid registreerimisel, hind arvatakse juurde registreerimismaksule.

Üleriigilise juhtkooli osavõtutunnusena antakse 3 aasta järele tunnistus ja märk.

I üleriigiline gaidide tutvuspäev peetakse kevadpühade ajal 1938.

Kavatsusel on k. a. saata üleilmise tree ningfondi stipendiaadina välismaale õppima üht gaidjuhti. Malevad esitagu Peastaabile sobiva kandidaadi. Sekretär S. Elken.

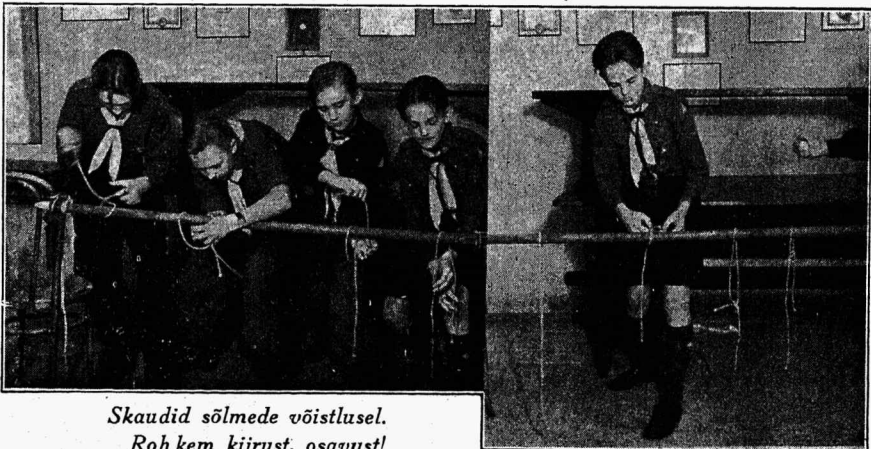
Türgimaale!

Gdr. E. Arro matkamuljeid Rumeenias ja Türgis.

(Järg)

Jälle oli kahju! Pidin aga ruttama ühelt bussilt teisele. Mulle meeldivad pööraselt Vilno voorimehed, õigemini voorimeeste vankrid: suurte autokummidega. Nüüd istusin siis kord oma unistuse otsas ja sõitsin jaama, sealt rongile. Mul oli õnne: esiteks omasin siitpeale hin-

naalanduse 82%, teiseks sattusin vagunisse, mis oli vaid gaididele ja skautidele. Uskuge, tore seltskond need üle ilma tuntud skaudipoisid! Ma tahtsin ütelda teisiti, kuid mulle meenus õigel ajal, vanasõna enesekiitusest. Nii siis skaudipolsid! Sõitsin lõbusate tütarlastega koos ja Entu juba teab, milline mugav ase mulle

Skautid sõlmede võistlusel.
Rohkem kiirust, osavust!

Vasakul: gaidar E. Arro rahvusrõivais oma telgi ees Rumeenia skautide laagris.
 Paremal: Rumeenia kuningas Carol (äärmine paremal) skautide laagrit vaatamas.

kui külalisele valmistati! Siiski tuli hommikul istukile tõusta, sest algas imeilus keelpillide kontsert, sellele segunesid veel Poola ja Eesti gaidilaulud ja jällegi oli kahju kui pidime lahkuma.

Olin kindel, kuna minu kaaslasil tuli kohe edasi sõita, et jään üksi suurde linna kus oli aega vaid 5 tundi peatuda, Kuid jälle kord pidin imestama poola skautide ja gaidide taktiikkust: üks skaudijuhht jäi maha rongist, põhjusel, et tahab mulle näidata Lowowi linna. Üksi võoras linnas olevat halb. Teie arvate nüüd, et sel pole tegemist midagi skautlusega, et sin on rohkem tegemist sümpaatiaga. Kahjuks pean teile aga ütleva, see skautjuht oli õnnelikum peig, keda olen kohanud Poolamaal. Seega veel raskeimgi ülesanne: olla skautlik võõra vastu kui näed, et oma pruut sõidab ära. Ja veelgi rohkem. 5 tunni pärast läks vaid kiirrong, millele tuli ligi pool hinda maksta juurde.

Lwow! Laiad tänavad, kõrged majad! Seda linna peetakse Poola kaunimaks linnaks. Mägin, nägus ümbrus, rohked kunstilised ausambad, muuseumid, ilusad pargid ja aiad — need kõik aitavad omajagu tõsta linna ilu.

Kaunimaks ja väärtuslikumaks monumendiks tuleb vist küll pidada Marinaplatsil asetsevat monumenti, Poola suurima luuletaja Adam Miciewiczi mälestuseks püstitatud. Miciewicz on saanud kuulsaks oma lapsepõlve ja Poola elu kirjeldava luuletisega „Pan Tadzysz“. Hiljem ilmunud luuletis „Dziady“ aitas veelgi kaasa ta kuulsale nime tõstmiseks. Selles kirjeldab ta seda aega, mil Poola elas Saksamaaga sõp-

ruses (1600). Sel ajal tungisid türklased Saksamaale. Saksa palus Poola abi. Poola saatis oma väejuhi Karoll Jan III Sobieski, kes löigi välja Saksamaalt türklased.

Jan III Sobieski mälestus pole üksi luules mälestatud. Tema elumaja mis asub kesklinnas „Ringplatz“ ääres n. n. Königshaus, on nüüd muuseumiks alahoitud. Ringplats on üldse kuulus oma iseloomustavate vanade majadega.

Käisin ka rooma-katoliku katedraalis, mis XVI saj. vanasti olnud gooti stiilis, kuid siis rokokoo stiilis ümberehitatud.

Unustamatu mulje jäi aga mulle Kilinski pargist. Üks pargisosa kujutab endast näituseplatsi oma alaliste huvitavate paviljonidega. Ühes neis paviljonides on suured panoraamamaalid, mis kujutavad „Ractowice“ lahingut 1794, mida on maalitud ja korraldatud Wojciech Kassak. Ractowica linn asub Krakovi lähedal. Selle suure sõja võitjaks on kuulus Kosciuszko, kelle auks on Krakovis Kosciuszkomägi. Ümmarguse paviljoni seinad on kaetud maalidega mis kujutavad loomulikus suuruses sõjaväge (sõdureid ja ratsanikke, venelasi ja poolakaid). Põrandale on seatud loomulikud puud, kännud, vankrid, tööriistad, püssid, kahurid ja ja kahurikilde, majavaremeid — kõik on seatud sarnase kunstiosavusega, et vaadeldes tundub, et just praegu on käimas su ümberverine lahing. Ameeriklased, paari aasta eest, pakkunud selle paviljoni eest 10 miljonit, kuid Poola ei müünud.

Kuulsin ka, et Lowowi linn, olla saanud oma nime oma asutajalt Karoll Lewilt ja siis pidin oma suurepärase juhi jätmata jumalaga ja

sõitma edasi ikka Rumeenia poole, ikka, ikka lõunasse.

Jällegi uus seltskond. Üks ilus türklane, kes kahjuks vaid prantsuskeelt kõneles (ma ei mõista seda keelt põrmugi) kaks sakslannat ja varsti seltsis meiega veel üks paks, paks härra. Ta tuli meie kupee uksele ja ütles sulaselges Eesti keeles: „Tere kah! Kas teie olete see eestlane, kellest kogu vagun kõneleb? Kuulsin, et üks ilus eesti preili sõitvat siin, tulin vaatama. Kas teie mind ei tunne? „Miks ei!“ ütlesin. „Olen Jaan Jaago ja sõidan ka Rumeenia Bukaresti maadlema.“ Ja lõbusas vestluses lendas aeg. Sain ka Jaago abikaasaga tuttavaks (sakslanna) ja ühe prouaga, kellel oli kaasas üks uhke rumeenia poeg, esimene rumeenlasest noormees kellega tutvusin. Kohe ta püüdis mulle selgeks teha rumeenia naiste pahesid. Ta hoiatavat mind, et ma ei ehmuks ja ei haigestuks, sest esimene pilk olevat rabav. Naised seal nimelt ajavat näole igasuguseid värve: huultele karmiini; paledele zinnoober, heledamaid punaseid ja kollaseid, ruugeid värve: kulmudele musta, silmalohkudesse sinist jne. Mul sähvatas hinges. Tõusis eriline pahameel mehe vastu, kes kõneleb laivalt minu soo kohta. Tal endalgi ju olid lakkis juuksed ja roosakad palid. Sellepärast siis küsisin ka hästi üleolevalt, et

missuguseid värve tema ise täna tarvitanud ja karistuseks selle eest ei annud ma talle oma nimekaardi aadressi. Ütlesin, et mulle ei meeldi, et ta kord võib ka ühe eestlase kohta midagi ennekuulmatut luuletada. Kõik see oli aga naljatoonis öeldud ja meie olime parimad reisi-kaaslased. Tema nõuandel astusin ma välja Cernauti jaamas, peale selle kui Jaan Jaagole oli tehtud ihukontroll, kuna ta oli läkanud tollirevidenti kui ta tema tasku tahtis katsuda, et kas ta evib rohkem valuutat kui ta ise ütles.

Istusin autole ja sõitsin hotell Bristol. Oli juba südaööttund. Mult nõuti 10 kr. ööpäeva eest. Kauplesin kolmele kroonile. Kui hiljem tahtsin oma arvet õiendada, nõuti kuus krooni. Seletasin ja muidugi ei annud järele. Minu esimene kõik hommikul oli apteeki, kuna reisirahvas olin end pesnud vist kange seebiga, nii et mu palel oli imelik mädanev kärn. Pidin aga häbiba väljuma apteegist, kuna olin sootuks unustanud, et ma ei evi sentigi rumeenia raha. Ainult rahvuslik pank vahetas inglise raha rumeenia leide vastu. Raha saanud, ostsin arbuusi ja saia. Kaupmees sõi ise imelist kollast asja. „Mis see on?“ mõtlesin ja küsisin tükkike maitsta. Kukuruuks keedetult soolaga. Jah maitsetes hästi. (Järgneb.)

SKAUDID!

Mälestusi koguma

Aastaid on möödunud kui asutati Eestis esimesed skaudid.

Tulise vaimustusega, täis nooruslikku tuld, tekkisid esimesed skautrühmitused Eestis. Tekkisid Tallinna, Tartu, Narva ja mujale. Tekkisid malevad, pandi alus E. Sk. Malevale ja Peastaabile. Ilmusid esimesed käsiraamatud — ajakirjad, kuid kõigest sellest on möödas juba aastaid — elame olevikus!

Asutamisaastate sündmused — mälestused Eesti vanema noorsoo organisatsioonist on tarvis alal hoida. Nüüd on selleks veel võimalusi, elavad tolaeagised vanemad tegelased ja juhid. Need on tarvis ülesse otsida ja kirja panna sündmused ja mälestused millede läbielajateks nad olid.

On tarvis võimalikult rohkesti üksikasju alles hoida, et seda selgemalt tähtsamaid sündmusi meeles pidada. Pange kirja kõik, mis ajalooliselt väärtuslik. Eriti sündmuste täpsed kirjeldused, kuupäev ja aasta, juhid ja üksused.

Tuletage meelde ja pange kirja ka oma esimesed skautlemise aastad, üksused, juhid, laagrid ja muud. Tuletage meelde ka teiste naaberüksuste tegevust, nende juhte jne. See kõik on ajalugu, skautide ajalugu, mille läbielajateks olete ka Teie. Aastad kaovad kiirelt, kaovad üksused, juhid tekivad uued üksused, uued juhid, kuid mälestus, see jääb . . .

n-skm L. Kärsen

Peavanema käsukiri nr. 7.

Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas, 20. veebruaril 1937 a.

§ 1.

Meie vaba kodumaa 19. aastapäeval iga skaut ja hündipoeg tuletab meelde neid suuri kangelastegusid ja kangelasi, kes vabastasid meie kodumaa. Teame, missuguste raskustega, ohvritega, saavutati vabadus ning meie, skautid, oskame seda ka hoida, mõeldes alati meie esimesele skaudile — A. Õunapuule.

Olgu meie kõikide palve ja soov meie riigi 19. sünnipäeval: „Elame selles vaimus, milles nemad surid“.

§ 2.

Kinnitan Järva Skautide Maleva vanemaks Paide linna Gerhard P ä r l i. määramata aja peale.

Ühtlasi vabastan Järva Skautide Maleva vanema kohustusest Harald A b r a m'i tema enese soovil. Maleva vanemana tehtud töö eest avaldan hra Abram'ile tänu.

§ 3.

Kinnitan Võru Skautide Maleva teiseks abivanemaks Erich S c h m e i l'i määramata aja peale.

§ 4.

Kinnitan Eesti Skautide Maleva üleriiklise juhtidekooli juhatuse ametisse järgmiselt:

Juhataja: skm. Herbert Michelson
Juhataja abid: skm. Hugo Paalmann
skm. Erich Pavelson
Liikmed: skm. Richard Treu-Tõnuri
skm. Elmar Jõgi.

N. Kann
skautmaster
Peavanem.

A. Koik
skautmaster
Peastaabi ülem.

SKAUDID!

Ilmus skaudi tasku-

KALENDER- KÄSIRAAMAT 1937.

ülivajalik igale skaudile.

Raamat on saadaval „Eesti Skaudi“
toimetuses Tallinnas, Vene tän. nr. 26

hinnaga :

„Eesti Skaudi“ tellijail 15 senti
:-: teistel 30 senti. :-:

Raamat saadetakse igale tellijale kätte
:-: „EESTI SKAUDI“ KULUL. :-:

Tellimishind saata rahas või postmarkides „Eesti Skaudi“
nimele Tallinn, Vene 26.

Soovitavam oleks koguda ühistellimised ja raha saata
„Eesti Skaudi“ jooksva arvel nr. 180.

Toimetus.